

P o s u d e k

konzultanta na rigorózní práci Mgr. Antonína J e n í č k a napsanou na téma „Hypoteční zástavní právo“ (stran 88; připojeno francouzské resumé, jakož i seznam použité literatury; jsou uvedena i klíčová slova)

Předložená rigorózní práce se zabývá komplexně jednou z velmi důležitých a zároveň aktuálních problematik současného občanského práva „Hypotečním zástavním právem“ (srov. současnou hospodářskou a finanční krizi započatou právě krizí hypoteční).

Úvodem je třeba konstatovat, že rigorózní práce jako celek svědčí o rigoróznímu pochopení podstaty zkoumaného problému ve všech jeho směrech a lze říci i v nuancích.

Rigorózní autor rozdělil svou práci do sedmi kapitol, ve kterých logicky postupuje od výkladů obecných pojmů nezbytných pro pochopení zástavního hypotečního práva (pozemek, stavba, byt a nebytový prostor, ideální díl nemovité věci, návrat k zásadě „superficies solo cedit“), aby se ve svých dalších výkladech zabýval vlastní problematikou hypotečního zástavního práva.

Tam je také třeba spatřovat těžiště rigorózní práce.

Zejména v této naposled zmíněné části rigorózní práce přesvědčuje rigorózní autor o velmi dobré znalosti platné pozitivněprávní úpravy, o přehledu a řešení jednotlivých aktuálních otázek teorie i praxe hypotečního zástavního práva, jakož i o orientaci v příslušné odborné literatuře (snad bylo namístě využít u tohoto institutu více soudních judikátů, které by v některých případech podpořily rigorózní závěry a argumentace).

Jako konzultant oceňuji na předložené rigorózní práci i kritické výklady rigorózní týkající se současné platné úpravy hypotečního zástavního práva, jakož i návrhu nově připravovaného občanského zákoníku. Přemýšlivost rigorózní vystupuje do popředí zejména v závěru práce, kde jednak hodnotí platnou právní úpravu s některými návrhy svými vlastními *de lege ferenda* na její zdokonalení, jednak se tvořivě zamýšlí i nad navrhovanou novou právní úpravou hypotečního zástavního práva. V této souvislosti oceňuji zvláště snahu rigorózní o to zabezpečit ve zkoumané oblasti princip „ochrany tzv. slabší strany“, tj. v daném případě zástavce, popř. zástavního dlužníka. Některé jeho kritické poznámky k platné právní úpravě (str. 81 - 82), jakož i zřejmě praktické postřehy týkající se např. tzv. uvolnění zástavního práva, popř. jeho konverze, svědčí o rigorózní způsobilosti hledat a nalézat spolu s vlastními zkušenostmi určité přednosti a zároveň slabiny platné právní úpravy hypotečního zástavního práva.

Kriticky přistupuje rigorózní i k příslušné části hypotečního zástavního práva obsažené v nově připravovaném návrhu občanského zákoníku. Rigorózní objektivně vedle pozitivních stránek návrhu, které oceňuje, zároveň upozorňuje na některé její nedostatky, přičemž tyto nedostatky věcně a srozumitelně formuluje. V tomto směru např. oceňuji rigorózní kritický přístup k objasnění vzájemného vztahu zásady autonomie vůle a zásadu rovnosti stran (byť bude muset posléze uvedenou zásadu označovanou za problematickou; blíže osvětlit), k užití terminologii, k upozornění na problematičnost důsledků změn (obsahových i terminologických) v návaznosti nového občanského

zákoníku na existující právní předpisy, potřebu domyslet pojetí podzemní stavby).

Lze uzavřít, že předložená rigorózní práce představuje samostatné zpracování závažné a v současné době aktuální problematiky občanského práva. Rigorózní přitom osvědčuje přehled a znalosti teorie a praxe, zkoumané problematiky a zároveň využívá svých praktických zkušeností z této oblasti. Na práci oceňuji rovněž kritický přístup rigorózního ke zkoumaným problémům.

Po systematické stránce je rigorózní práce přehledně členěna. Na výši je i rigorózního věcný a jednoznačný způsob vyjadřování.

Předložená rigorózní práce je způsobilou stát se předmětem ústní obhajoby, neboť splňuje potřebné předpoklady kladené na práce tohoto druhu.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.